

РЕШЕНИЕ

№ 722

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6931** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 1 ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди/ЗОДОВ/.

Образувано е по иска на И. С., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], с адрес за призоваване [населено място], [улица] ет.3,БХХ, действащ чрез представител по пълномощие адв. Г. Т., уточнен с молба от 18.09.2013г., срещу Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на РБългария. Претендира се присъждане на обезщетение за сумата в размер на един лев, за претърпени неимуществени вреди, в резултат от незаконосъобразно бездействие на Държавната агенция за бежанците в периода 27.11.2012г./ дата на подаване молбата на ищеца до Д., вх.№Ж-1774 на Дирекция"Миграция"-МВР за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, до 12.03.2013г.- дата, на която ищеца е изведен от СДВНЧ-Б. и е извършена регистрация в Д. по реда на ЗУБ.

При предявяването му осъдителния иск за вреди по чл.1 ал.1 ЗОДОВ е съединен с иск по реда на чл. 257 АПК, като с влязло в сила на 31.07.2013г. определение № 4804/02.07.2013г., постановено по адм. д. № 2592/2013г по описа на АССГ, оспорването срещу бездействието на председателя на Д. за регистрация на чужденеца по реда на чл.61от ЗУБ е оставено без разглеждане, поради липса на правен интерес от търсената защита, тъй като лицето е регистрирано в Д., и производството е прекратено.

Ищецът, чрез пълномощника си поддържа, че е съгласно разпоредбата на чл.61, ал.2

от ЗУБ всеки чужденец подал молба за закрила се регистрира в Д. и му се открива лично досие. Сочи, че от момента на подаване на молбата за Д. възниква задължение да регистрира чужденеца. Претендираните от него неимуществени вреди се изразяват в психическите страдания и физическите неудобства, които той е изживял от принудителното му настаняване в СДВНЧ за продължителен период от време, продължил почти четири месеца след като е подал молбата за закрила на 27.11.2012г. до Д. до извеждането му на 12.03.2013г. Твърди, че тези страдания са в пряка и непосредствена връзка с фактическото бездействие на ответника да изпълни задължение, произтичащо от закона, за което макар и да не е определен срок, следва да бъде извършено своевременно, а не с 100 дни след като е направено искането. Така от незаконосъобразното бездействие на Д. е ограничено правото на ищеца на свободно предвижване и ограничаване на личната му свобода. Основателността на претенцията си обосновава и като се позовава на изнесени данни в доклад „Гражданско наблюдение в специалните домове за временно настаняване на чужденци” за януари –юни 2011г. от Институт „Отворено общество” С., както и препоръките в проведения на 09.03.2012г. „Курс за обучение на служители в регистрацията на бежанци и центровете за задържане на бежанци” в Национален център за опазване на общественото здраве. Не прави искане за присъждане на разноски.

Ищецът в съдебно заседание, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът – Държавна агенция за бежанците не депозира писмен отговор по иска, редовно уведомен не изпраща представител за участие в проведеното на 29.01.2014г. открито съдебно заседание, не се прави и искане за присъждане на разноски.

Третото лице - помагач – Дирекция „Миграция”-МВР, редовно и своевременно уведомен не се представлява и не заявява становище по иска.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че предявеният иск е недоказан по основание, както и не е доказана причинно следствена връзка между твърдените вреди и виновното действие или бездействие на Д..

Административен съд София - град, I отделение, 20 с-в, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 188, ал. 1 ГПК, във вр. чл. 144 АПК, представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С. И. „гражданин на К. д'И., предвид установена самоличност и гражданство с декларация на ищеца по чл.30 т.3 от Закона за убежището и бежанците на л.83 от делото, погрешно посочен като И. С., гражданин на М. в искането, вх. № 7008/12.03.2013г.на АССГ и уточняващата исковата претенция молба на пълномощника му адв. Г. Т. от БХХ, подадено по делото на 18.09.2013г. /, на основание заповед рег.№ ОЧ-330/22.10.2012г.,на зам.началника на Гранично „ПУ”-Е. е бил принудително настанен в специален дом за временно настаняване на чужденци/СДВНЧ/ към дирекция „Миграция”-МВР. На 27.11.2012г. е подал молба за закрила до Д., с вх.№ Ж-1774 на Дирекция ”Миграция”-МВР. С приемо предавателен протокол УП 5877 от 12.03.2013г. чужденеца е предаден на служители от администрацията на ответника. В Д. е бил регистриран на същия ден - 12.03.2013г., настанен е в общежитието в РПЦ-гр.С., [улица]. На същата дата е подал и иска по чл.257 АПК съединен с иск по чл.204, ал.2 от АПК, вр. с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ срещу Държавната агенция за бежанците, с който претендира присъждане на неимуществени вреди в размер на 1лв. за претърпени психически и физически страдания от принудителното му задържане в СДВНЧ.

Предвид така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Искът е допустим. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

Съгласно чл.1, ал. 1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Д. отговорност по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка – вредите трябва да са причинени при или по повод упражняването на административна дейност. Относно вината, противоправността и вредите не е налице отклонение от общия състав на деликтната отговорност.

Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно дадени предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината при или по повод на административна дейност; този акт да е отменен по съответен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да било от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Не е спорно по делото, че молбата за закрила до Д. е подадена на 27.11.2012г.чрез звено на Дирекция”Миграция”-МВР, а чужденеца е регистриран едва на 12.03.2013г. Предвид, че по делото не се ангажираха доказателства от ответника, към коя дата Д. е била уведомена за подадената молба, съдът приема, че в конкретния случай е налице незаконосъобразно бездействие на ответника по смисъла на чл. 257, ал. 1 АПК, да изпълни задължения - фактически действия, като образува на производство по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ с регистрация на чужденеца.Тези задължения произтичат пряко от правната норма, при настъпването на определен юридически факт, какъвто в случая е подаването на молбата за предоставяне на статут и следва да се изпълнят, в разумен срок след датата на подаване на молбата за предоставяне на статут, който срок макар и да не е посочен в специалния закон ЗУБ, следва да е съобразен с установените срокове по чл 57 АПК.

Предвид прието от съда е налице първата кумулативна предпоставка за основателност на иска по чл.1,ал.1 от ЗОДОВ.

В случая, обаче не се доказаха останалите предпоставки за основателност на иска. По делото не са ангажирани никакви доказателства, относими към ищеца във връзка с изложените в исковата молба твърдения за претърпени страдания и връзката им с незаконосъобразното бездействие на ответника.

Ето защо, в конкретния случай, съдът приема че не са налице всички предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 1 от ЗОДОВ, при кумулативното наличие на които може да се ангажира отговорността на държавата.

Предвид изложеното и при недоказване на кумулативните елементи от фактическия състав на предявения иск, същият следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

При този изход на спора съдът не присъжда разноски в полза на ответника предвид,

че такива не са поискани.

Мотивиран така Административен съд - София град, I-во отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска, с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предявен от С. И., гражданин на К. д'И., срещу Държавната агенция за бежанците за заплащане на сумата от един лев, представляваща обезщетение за неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно бездействие на Д. да регистрира лицето по реда на ЗУБ от датата на молбата-27.11.2012г. до датата на регистрацията -12.03.2013г.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: